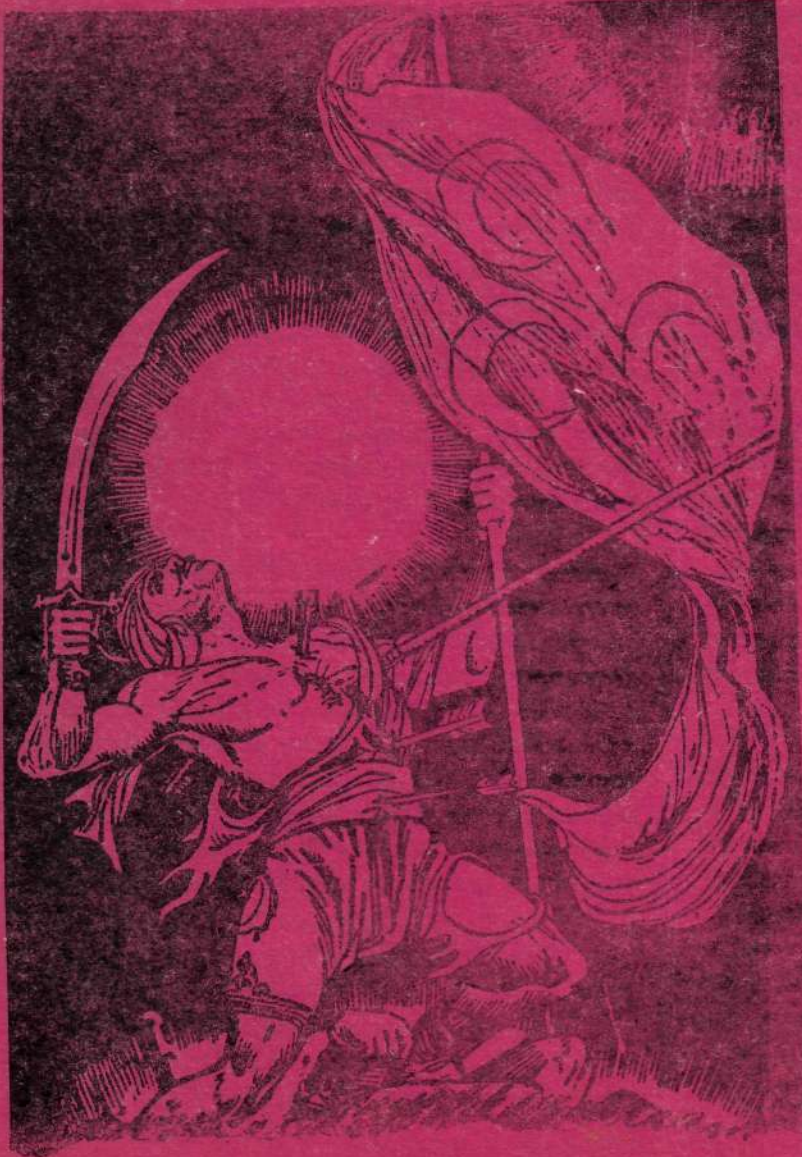

BOZKURT ÜLKÜ DERGİSİ HERŞEY TÜRK İÇİN TÜRK GÖRE TÜRK TARAFINDAN

74-75

Üç Hilal'li Bayrak
Dedemizin ihtişamı
idi. Torunumuzun
azameti olacaktır.

DÜNDAR TAŞER

Bozkurt'tan Bozkurlara

Yeni Zaferler Dönemi

Değerli ülküdaşlarımız;

Türk Milliyetçiliği, MHP'nin 5 Haziranda kazandığı zaferle siyasî alanda da lâyıkıyla temsil edilme imkânına kavuştu. Son 5 Haziran seçimlerinde de sayısız aksaklık ve yolsuzluğa rağmen 16 ülkücünün Türk Milletini Parlamenta temsil hakkını kazanmış olması, üzerinde önemle durulması gereken çok önemli bir hadisedir. Kısaca özetleyelim :

1) Türk Milliyetçiliği, Milli Mücadele'nin ve onu takiben kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli olmasına rağmen 1938'den sonra siyasî ve idarî alanda kendisini temsil eden bir hareketten, bir partiden yoksun kalmıştı. Bu, milletçe duyduğumuz sıkıntıların en önemlisidir denebilir. Başka bir ifadeyle Türk milleti bu tarihten sonra gerçek temsilcisinden yoksun kalmıştı.

2) Türk milletini temsil noktasında ilk büyük adım rahmetli Mareşal Çakmak tarafından atılmasına rağmen gücü, sistemli kararlı ve azimli yürüyüş ancak 1965'den sonra başlayabildi. Türk milliyetçileri büyük engellere rağmen ortaya Türk milletinin büyüklüğüne yakışır hedefler koydular ve bu hedeflere götürecek sağlam bir doktrinle bu doktrinin gerektirdiği çetin mücadeleleri yılmadan yürütecek ülkücü bir kadronun çekirdeğini attılar.

3) Türk milletini geri bırakan sistem ve uygulamalar, beraberinde taşıdığı büyük adaletsizlerden dolayı Türk milliyetçiliğinin siyasî alanda temsiline bir türlü hakkıyla imkân vermiyordu. 1969 seçimlerinde 300 bine yakın oy almış olmasına rağmen MHP ancak bir milletvekiliyle temsil edilebiliyordu. Bu durum, en başta demokrasi rejiminin kurallarıyla tam bir çe-

lişki teşkil ediyordu. Daha önemlisi ise Türk milletinin temsiline imkân tanınmıyordu. Zira meydana gelen siyasî partilerin her biri ayrı bir yabancı sistemin veya şahsî menfaatların temsiliinden öteye gidemiyorlardı. Ayrıca menfaat söz konusu olduğunda aralarında hiçbir ayrılık kalmıyor, el ele verip bir dakikada maaşlara binlerce liralık zamlar, yabancı sermaye yararına kanunların yapılması rahatça gerçekleştirilebiliyordu. Bunun tek engeli olarak MHP görüldüğünden el birliğiyle MHP'ye karşı hücum geçiliyordu. Meselâ iktidarda AP olmasına rağmen CHP'nin MHP hakkındaki bir çok isteği rahatça yerine getirilebiliyordu. Bu noktada hepsi birlikti. Tabiri caizse, ev sahibine karşı kırk harâmî çetesi..

4) 1973 seçimlerinin birinci partisi (CHP) ikincisinden (AP) 400 bin oy fazla almasına karşılık ondan 36 milletvekili fazla kazanabiliyordu. MHP ise aynı oyla ancak 3 milletvekili çıkarmıştı. Sistem Türk milliyetçilerine karşı bu kadar adaletsiz idi. Böylece bir tarafta sadece birkaç toprak ağasıyla bir avuç zenginin desteğine karşılık Meclis'te grup kurup hazineden beslenen partiler; diğer tarafta Türk aydınlarının ve gençliğinin kahır ekseriyetinin desteğine sahip olmasına rağmen sadece 3 kişiyle temsil edilen grupsuz MHP..

5) 1977 seçimlerine yine aynı bozuk sistemle girilmesine ve bu sefer 3 milyona yakın sahte oy kullanılmasına rağmen 16 ülkücü aday seçimi kazanmıştır. En az 3-4 ülkücü adayın da açık seçim hileleriyle hakları gasbedilmiştir. MHP'nin aldığı bir milyon oy aslında 30'dan fazla milletvekili demektir..

Bütün engellere rağmen MHP çok güçlü bir grupla Mecliste temsil hakkını söke söke almıştır. Bu, düşman milletlerin Türkiye üzerindeki oyunlarının bozulması yolunda ileri bir adımdır. Artık bundan sonra Meclis'te Türk milletinin haklarına eskisi kadar kolayca göz dikilemeyecektir. Türk milliyetçilerinin de artık var olduğu bu yeni mücadele alanı, Milliyetçi Hareket'in gençlik ve aydın kesimlerindeki zaferlerine siyasî alanda da yeni zaferler ekleyecektir.

Tanrı Türk'ü korusun.

BURHANETTİN ÖZBİLİCİ

Rahmetle Anıldılar

Büyük Türk milliyetçisi, MHP Genel Başkan Yardımcısı ve Ülkücü gençliğin «Ağabeyi» DÜNDAR TAŞER; Milliyetçi Hareket'in büyük liderinin eşi ve Türk gençliğinin faziletli anası MUZAFFER ŞÜKRÜYE TÜRKES ile şehit YUSUF İMAMOĞLU, aramızdan ayrılışlarının yıldönümlerinde bir kere daha rahmet ve minnetle anıldılar.

Bilindiği gibi Dündar Taşer ağabeyimiz 13 Haziran 1972'de bir trafik kazası sonucu, Muzaffer Türkeş hanım 11 Haziran 1974'de bir açık kalp ameliyatı sonunda Ankara'da, Yusuf İmamoğlu ise 8 Haziran 1970'de komünistlerin kurşunlarıyla İstanbul'da şehit düşerek aramızdan ayrılmışlardı.

Her üç ülkücü büyüğümüz için Ülkü Ocaklarıyla M.H.P. tarafından mevlid-i şerifler okutuldu. Ülkü Ocaklarının Yusuf İmamoğlu'nun aziz ruhunu şad etmek için okuttuğu mevlitten sonra 11 ve 12 Haziran tarihlerinde de MHP tarafından, Ankara Hacı Bayram Camii'nde Muzaffer Türkeş hanımla Dündar Taşer Bey için mevlid-i şerif okutulmuştur. Bu münasebetle yurdun birçok yerinden çok sayıda ülkücü teşkilatlarını tem-

silen mevlitlere katılmışlardır. Ankara'da bulunan ülkücüler de, başta Milliyetçi Hareket'in lideri Alparslan Türkeş olmak üzere, her iki gün de mevlitlere çok kalabalık gruplar halinde gelerek Hacı Bayramı tıklım tıklım doldurmuşlardır. Ayrıca yeni seçilen MHP milletvekilleriyle MHP İdare Kurulu üyeleri tam takım halinde mevlitlere katılmışlardır.

Mevlilere katılanların hepsi ağız birliği etmiş gibi, «.. Ah, şimdi Dündar ağabey'le Muzaffer hanım sağ olacaktı da bu günleri görecektirdi. Bu günlere geliste onların payı eşsizdir. Ne emekler vermişlerdi.. ve bir gün mutlaka bu günlerin de geleceğinin ümidini onlar biz vermişlerdi. Allah gani gani rahmet etsin..» diyerek onlara karşı sonsuz bir özlemle eşsiz bir sevgiyi dile getiriyorlardı..

Biz de kendilerine olan sonsuz saygı ve sevgimizle hasretimizi belirterek bir gün, bir başka alemde yeniden bir araya gelmek ümidiyle Allah'tan sonsuz rahmetler dileriz. Mekanları Cennet olsun.

BOZKURT

Tuğcugil Anlatıyor

FİKİR SİSTEMLERİ SAVAŞI XII

TÜRK FİKİR SİSTEMİ XI
Derleyen : **MURAT ÇAVDAR**

«Bilimsel sosyalist sözlük»ün bağımsızlık konusu, on-onbeş yıl içinde biraz daha karıştı : Çin ve Rusya'nın aralarının gittikçe açılması, sözlüğü biraz daha karıştırdı. Her iki devletin yandaşlarıyla konuştuğumuzu kabul edelim. Konuştuğumuz komünist Maocu ise, «emperyalist olmayan devletler» Çin, Arnavutluk ve irili ufaklı birkaç Çin peykidir, der. Çincilere göre, Rusya, «sosyalist maskeli emperyalist» tir. 6-7 sene önce Ülkücülerin sloganı olan «Ne Amerika. Ne Rusya» sözü, bugün Maocular tarafından kullanılmaya başlanmıştır. Fakat bu slogana bir de, «... ne Çin» eklenmesi, faşistlik olarak yorumlanmaktadır !

Yok eğer Rus tipi «bilimsel sosyalist» le konuşursanız, «emperyalist olmayan», Rusya ve peykleridir.

Bu çok bilimsel iki grup, bugün Türkiye sokaklarında birbirlerine kurşun sıkıyor, «devrim

şehidi (!)» paylaşmak için hastane önlerinde «Sosyalist Doktorlar»ı oynuyorlar. Meselâ Türkiye, ABD üslerinin faaliyetlerine son ver-diye bu, «bağımsızlık» sayılmaz. Çünkü komünistlere göre Türkiye komünist kamplar-dan birine, Çin veya Rus mandasına girmediği sürece bağımsız değildir; ABD ve Batı Avrupa'ya, «tarhi materyalizm» açısından Lenin'in «emperyalizm» teorisi açısından bağımlıdır. Buna karşılık, Çekoslovak'lar SSCB'nin hoşuna gitmeyen lâflar ediyorlar diye; Macarlar başla-rındaki Rus kuklalarını istemiyorlar diye veya Doğu Türkistan (Çin Halk Cumhuriyeti'nin res-mî tabiriyle «Sinkiang», yani «Yeni Ülke») Türk-leri Türk gibi yaşamak istiyorlar diye Rus veya Çin tanklarının bu ülkeleri talan asla bağımsızlık anlamına gelmez. Beyaz Rus, bu mantığına bir isim bulmuştur : Brejnev Doktrini. Rusya bir müttefikine saldırırsa, bu istilânın aslında bağımsızlık garantisi olduğunu Tass Ajansı bü-tün dünyaya yayar. Şöyle der Brejnev Doktrini : «Bir sosyalist ülkede sosyalist rejim tehlikeye düşerse, müdahale diğer sosyalist ülkenin hak-kı ve görevidir.»

İyi niyetli yurttaşımız, «Tam bağımsız Türkiye» diye bağırانların asıl gayesinin «Tür-kiye» olduğunu sanmaktadır. Halbuki, «em-peryalizm» teorisinin bilimsel sosyalizmde «te-mel çelişki» olan sınıf kavgasını kaldıramamış olduğunu bu yurttaş bilmez. Sosyalizm, sınıf kavgasını «baş çelişki» sıfatıyla «emperya-list devletlerle sömürülen devletler arasındaki çelişki» yi eklemiştir. Türkiye'den söz ederken bile temel gaye «Türkiye» değil, «dünya pro-letaryasının kurtuluş» udur. Türkiye'de olup bi-tenler, ancak bu temel gaye için bir basamak-tır. Türkiyeli yurttaşlar, bizi ilgilendiren mesele-lere, «dünya proleteryası» gözlüğünü takarak bakarlar ve buna mecburdurlar. Çünkü prole-terya, yani işçi sınıfı, komünist topun ağzında-ki mermidir ve bu mermi hedefi bulunca, topu ateşleyenler yeni bir sınıf, «temelli yönetici» sı-nfı meydana getireceklerdir.

Gene bu iyi niyetli yurttaş, manifesto ya-zarı Marks'ın, işçi sınıfını «medeniyet düşma-nı» ilân ettiğini de bilmez.

Emine Işınsu ile Mülakat

Konuşmacı : **YAVUZ CİNBİŞ**

Dergimiz BOZKURT için son yılların ünlü romancısı Emine Işınsu ile mülakat yapmaya karar verdikten sonra ülkücü bir ağabey vasıtasıyla kendisine telefon edip, randevu rica ettim. 29 Mayıs 1977 günü, saat 15'de, çıkarmakta olduğu «Töre» dergisinin yazıhanesinde buluştuk. Karşılıklı çay içerken, ben suallerimi sordum, o cevaplandırdı :

S — 1) Kısaca hayatınızı anlatır mısınız ?

Cevap : 1938 yılında Kars'da doğmuşum. Babam, rahmetli emekli Tümgeneral Aziz Zorlutuna, Annem, şair-yazar Halide Nusret Zorlutuna'dır. İlk tahsilime Urfa'da başladım; Sarıkamış'ta devam ettim; Ankara'da bitirdim. Sonra Cebeci Ortaokulundan ve Ankara Koleji'nden mezun oldum. İngiliz edebiyatı, Hukuk, İdarî İlimler, D.T.C. Fakültesinin Tiyatro bölümü ve Felsefeye devam ettim. Bir takım özel sebepler yüzünden, yüksek tahsilimi yarım bırakmak zorunda kaldım. Evliyim. Elif, Yağmur ve Murathan isimli üç çocuğum var.

S — 2) Yazarlık hayatına nasıl ve niçin başladınız ?

Cevap : Yazarlık hayatına pek genç yaşımda, onbeş-onaltı olmalı, şiirle başladım. Bu işe

GEL KARDEŞİM

KÜLDEN DEĞİL, KÖZDEN OL,
YÜZDEN DEĞİL, ÖZDEN OL.
HAYIR YOK SAĞDAN - SOLDAN;
GEL KARDEŞİM BİZDEN OL.

YUNUS EMRE

DÜNYAYI İŞİTİR BİR TEK ZERREMİZ
İNSANLIĞA DÜŞER BİZİM CEMREMİZ.
TUĞRASINI VURUR ÇAĞA MEHMET HAN,
ÇAĞLARA HÜKMEDER YUNUS EMRE'MİZ.

DUA SİNGİNLİĞİ (*)

BİZDE SONSUZ MÂNÂ ZENGİNLİĞİ VAR
EVRENİ SARAN RUH ENGİNLİĞİ VAR .
YIKAMAZLAR BİZİ; ALLAHA ŞÜKÜR
ÜSTÜMÜZDE DUA SİNGİNLİĞİ VAR.

Ayhan İNAL

(*) Antalya yöresi Yörüklerinin kullandığı bir deyim.

niçin, nasıl heves ettiğimi bilemem; belki annemin şair oluşu, şair ve yazarlarla çok sıkı temasımız oluşu beni, şiir yazmaya itmiştir. İlk kitabım, «İlk Nokta» isimli bir şiir kitabıydı. O zaman bu kitap, ilgi gördüğü halde, ben şiirlerimi bir türlü beğenemedim ve bıraktım şiir yazmayı. Sonra kısa hikâyeler denedim, bazı edebiyat dergilerinde yayımlandı. Ben hikâyelerimden de memnun değildim. 1960 yıllarıydı; Turizm ve Tanıtma Bakanlığı bir «Turistik roman yarış-

ması» açtı; böylece ilk romanım, «Küçük Dünya» yı yazdım. Bu yarışmada «Sanat ödülü» nü kazandım. Sonra bir süre, bir gazetede günlük siyasi fıkralar yazdım. 1963 yılında TRT «radyofonik oyun» yarışması açtı, ben de böylece ilk oyunumu «Bir Yürek Satıldı» yı yazdım; bu yarışmada da birinci oldum (*) Çocuklarım pek küçüktü, bu yüzden bir süre yazı yazmayı bıraktım; derken, «Azap Toprakları», «Ak Topraklar», «Tutsak» ve «Sancı» isimli romanlarımı yazdım. Halen ismini daha tespit edemediğim başka bir roman üzerinde çalışmaktayım. Yukarıda saydığım kitaplardan başka, «Bir Milyon İğne» (Oyun) «Adsız Kahramanlar» (Kısa radyofonik oyunlar) isimli iki kitabım daha vardır.

S — 3) Daha çok hangi tür yazılar yazıyorsunuz ? Neden ?

Cevap : En çok roman yazmayı sevdiğim için, roman yazıyorum. Neden roman yazmayı seviyorum ? Bence roman; sanatçının demek istediklerini, en rahat şekilde söyleyebileceği bir edebiyat türüdür. Ayrıca, roman kahramanlarımla birlikte yaşamak, onların duygularıyla karışıp, özleşmek benim için çok hoş bir hâl.

S — 4) Eserleriniz nelerdir ? Eserlerinizde de ha çok hangi konuyu işliyorsunuz ve bu konuyu seçmenizin sebebi nedir ?

Cevap : Eserlerimi yukarıda saydım. Konularına gelince, buna cevap vermek biraz güç. Meselâ «Azap Toprakları» nda Batı Trakya'da yaşayan Türkleri, «Tutsak» da bir taraftan Kerkük'teki tutsak Türkleri ele aldım, ayrıca bu romanda «Tutsaklık» ve «Hürriyet» kavramlarını incelemeye çalıştım. «Ak Topraklar», Orta Asya Selçuklularının ve Malazgirt savaşının hikâyesidir. Burada bilhassa «Dede Korkut» hikâyelerinden ilham aldım ve Dede Korkut'un dilini kullandım. «Sancı» da ise, 1970'de, 12 Mart öncesi öğrenci olaylarını ele aldım. Şöyle bir bakarsanız, konularda bir birlik yok. Demek ki, beni o sıralarda en çok etkileyen bir olayı «konu» olarak seçmişim ve işlemeye çalışmışım, ancak, Tutsak ve Azap Toprakları Türkiye Cumhuriyeti sınırları dışında yaşayan tutsak Türklerle ilgilidir. Bu konu, yani tutsak Türkler beni daima etkileyen, duygulandıran ve düşündüren bir konudur. Şimdi üzerinde çalıştığım romanda, yine bir bölgede yaşayan tutsak Türklerle ilgili.

S — 5) Aldığınız herhangi bir sanat ödülü varmı ? Hangisi ?

Cevap : Türkiye Millî Kültür vakfı roman, TRT radyofonik oyun ve Turizm ve Tanıtma Bakanlığı roman ödülleri kazandım;

S — 6) Bu safhaya hangi yollardan geçerek geldiniz ? Size rehber olan şahıslar ve eserler oldu mu ?

Cevap : Birinci sualinizin cevabında aşağı yukarı bu konuyu cevaplandırdım. Bana rehber olan şahıslar meselesine gelince, sadece annemi zikretmek isterim. Zaten ilk romanım, «Küçük Dünya» da annemin üslubunun izlerini keşfetmek mümkündür. Sonra, çok şükür annemin etkisinden sıyrıldım ve kendime kavuştum sanırım.

S — 7) Eski yazarlardan ve yaşayanlardan sevdikleriniz kimlerdir ?

Cevap : Yabancılardan Tolstoy'a hayranımdır, onu gerçekten büyük bir usta kabul ederim. Bize gelince; Yakup Kadri, Halide Edip, Hüseyin Rahmi, Ömer Seyfettin ve nihayet Kemal Tahir ve Tarık Buğra bana göre, iyi yazarlardır. Sait Faik'i unuttum, evet hikayeci olarak; Ömer Seyfettin, Sait Faik ve son yılların güçlü yazarı Sevinç Çöküm'ü anmak gerekir.

S — 8) Genel olarak, sanatta gâye ne olmalıdır ? Sanatta hedef söz konusu mudur ?

Cevap : Genel olarak sanatta gâye deyince, elbette her konuda olduğu gibi millete hizmet aklı gelir, bu tabiidir. Ama bu hizmet nasıl olur? Bence sanatçı, milletin gerçeklerini, meselelerini kendi gönül süzgecinden süzerek ve kendi gönül-akıl açısından bu meselelere bir çözüm getirerek yapar bu hizmeti.

S — 9) Türk edebiyatının, dünya edebiyatı karşısında durumu nedir ?

Cevap : Dünya edebiyatında eğer yazar belirli bir ideolojik gayeye (komünizm ve siyonizm gibi) hizmet etmiyorsa, millidir, kendi insanını; kendi felsefesi, inancı açısından işler. Bizde maalesef, budala bir batı hayranlığından ve taklitçilik tutkusundan olsa gerek, bilhassa son zamanlarda edebiyatımız için millî sıfatını kullanmak zor. Bizim yazarlar da, belirli yabancı ideolojilerin etkisinde kalarak, kalemlerini bu ideoloji uğruna seferber etmektedirler.

S — 10) Kendine has bir «Milli Türk sanatının kaynakları» neler olabilir, neler olabilir ?

Cevap : Kendine has milli sanatın kaynağı; Türk milletini millet yapan; dil, din, gelenek; görenek, tarih şuuru gibi unsurların tümünü kapsayan felsefedir. Yani Türk milletinin kendine has felsefesidir.

S — 11) Şu anda Türk dili, Türk kültürü, Türk eğitimi hakkında görüşleriniz nelerdir?

Cevap : Şu anda Türk Dili, Türk Kültürü ve Türk Eğitimi dökülmektedir. Argo bir tabir kullandım, kusura bakmayın ama insan böyle öfke dolu olunca, argoya sığınır. İşte. Bu saydığımız konuları «dökülmek» ten kurtarmak için; milli şuura ermiş, millî menfaatlerini kendi öz çıkarlarının üstünde tutan bir kadronun işe geçmesi, ve konuları teker teker ele alarak düzeltmesi gerekmektedir. Yani Bilge Kağan'ın tabiri ile, «Ey Türk, titre ve kendine dön !» diyecek ve dediğinin şuurunda olup, işi başaracak bir kadro.

S — 12) Batıya dönük bir sosyal yapıyı öngören beyinlerin, sanatımız ve sanatkarlarımız üzerinde ne dereceye kadar tesirleri olmuştur ?

Cevap : Yukarıda üç aşağı, beş yukarı bu soruların cevaplandırdım, bu batıya dönük beyinler, Türk sanatını katletmişler, yerine taklitçi yani «maymun işi» bir sanat getirmişlerdir ki, bu da tabii, Türk insanını büyük bir çıkmaza sokmuş; küçüklük duygusu aşılamış ve nihayet giderek, gençlerimizin ideolojik sapmalara, kaymalarına yol açmıştır. Eğer gençler, kendilerine sanat diye sunulan şeyin plç ve taklit olduğunun şuuruna varsalar, elbet bu sapmalardan kurtulur, kendi sanatını arama çabasına düşerler.

S — 13) Batıya Dönük Türk sanatı ne demektir ?

Cevap : Batıya dönük Türk sanatı diye bir şey söz konusu olamaz, olmamalıdır. Her milletin kendi felsefesinden, inancından ve nihayet iç güdüsünden doğan bir sanatı vardır. Ancak batının tekniği diye bir lâf edilebilir ama bence sanat da, teknik te, yine o milletin kendi öz kaynağından doğan, kendine has bir şeydir.

S — 14) Halka dönük sanat ne demektir ? Bu deyimden anlaşılması lâzım gelen şey nedir ?

Cevap . Halka dönük sanat'dan bir şey anlamıyorum, yalnız halk kültüründen Gökalt'ın tabiriyle «hars» tan doğan bir sanat vardır, daha ziyade iç güdüye ve ilhama dayanır, işlenmemiştir, kendi şartları içinde güzeldir. Bir de işlenmiş sanat diyebileceğimiz sanat söz konusu edilebilir ki, bunda da ilhamın ve içgüdünün yanında; kültür süzgecinden geçen ve üzerinde pek çok çalışılmış bir sanat eseri kastedilebilir. Halka dönük sanat derken, eğer halkın anlayabileceği sanat kastediliyorsa, bir diyeceğim yok, yalnız sanatın bir görevi de yalnız halka anladığını vermek değil, «anlamaya, erişmeye çalışacağını vermek» tir. yani halkı yetiştirmektir.

S — 15) Bu deyim genellikle nasıl yorumlanmaktadır ? Bu yorumun Türk sanatını olumlu bir şekilde etkilemesi mümkün müdür ?

Cevap : Bu deyim genellikle; belli, yabancı bir ideolojiye hizmet edenler tarafından, kasıtlı olarak kullanılmaktadır. Sanmam ki, halka dönük sanat diye davul çalanlar, ne demek istediklerinin şuurunda olsunlar.

S — 16) Bugün «Türk sanatı millidir» diyebilir miyiz ? Türk sanatı milli kaynaklarından kopmuş mudur? Niçin? Nasıl?

Cevap : Bu sorunuzun cevabını, yukarıdaki cevaplar içinde bulmak mümkün tekrar anlatmayayım, müsaade ederseniz.

S — 17) Töre dergisini geliştirme düşünceleriniz var mı ? Töre'nin geleceğini nasıl görüyorsunuz ?

Cevap : Töre, ülküsünden ve ülkeye inanimiş okuyucularından güç alarak yayın hayatına devam etmektedir. Ülkü, ilelebet yaşayacağına, göre bizim ömrümüz yettiğince Töre çıkmaya devam edecektir, bizden sonra elbet, bir başka ülkücü Töre'yi devam ettirir.

S — 18) «Sanatkârın dünyası» denilen «dünya» nedir, ne olmalıdır ?

Cevap : Sanatkârın dünyası, kendi gönül dünyasıdır, başkası değil.

S — 19) Güzel sanatlardan hangisine ilgi duyarsınız ? (Edebiyatı hariç).

Cevap : Heykel ve fotoğrafçılık.

S — 20) Her hangi bir merakınız, değişik bir zevkiniz var mıdır ?

Cevap : Yazı, yayıncılık ve üç çocuğumla ülkücü olmanın yüklediği sorumluluklar hayatımı öyle doduruyor ki, «değişik» bir şeye zaman ve imkân bulamıyorum.

(Devamı Sh. 13'de)

Tarihten Günümüze Olaylar

SEÇİME DAİR

Dündar Taşer

Seçimler bitti, isnat, iftira, tezdür, yalan dolu bir devre geçti. Bir yanda, iktidar partisi el altından yukardaki bütün unsurları kullandı, diğer yanda bir sürü kiralık adam ücretini aldı. Bütün bunlara rağmen bastığı zemini genişleten tek görüş, milliyet fikri ve tek parti de MHP oldu.

Seçimde Türk milletinin % 35'i rey kullanmadı. Oy verenlerin de, % 46'sı AP'yi % 27'si CHP'yi, kalanları da, diğer partileri seçti. Bu seçim aslında bir irade belirtisi, bir tercih ifadesi olmaktan ziyade, bir red ve def mânâsı taşımaktadır.

Seçimlere ilgisizlik iki sebepten doğar; ya herkes halinden memnundur; yani bir talebi yoktur; durumun değişmesi için çeli ve gayreti lüzumsuz bulmaktadır. Yahut ümidini yetirmiştir. Ne yapsa içinde bulunduğu şartların değişmesini imkânsız bulmakta, kim gelse aynı olacağından emin bulunup, çeli ve gayreti fuzuli saymaktadır. Türkiye'de birinci şıkkın varlığını ileri sürebilmek için ya akılsız, ya yüzsüz olmak lâzımdır. O halde; ikinci şık varidir; büyük kitle ümidini yetirmiştir. Seçime katılmayan % 35'in mânâsı budur.

AP'ye verilen % 46 ile, CHP'ye verilen % 27 ise büyük gayretler, tahrikler, minnetler ile sandık başına gidenleri alışkan oldukları partilere, bir çeşit tiryakilikle verilmiş reylerdir. Bu irade izharından ziyade, bir ikrah ifadesidir.

Türk milletinin küçük partilere karşı tutumu dikkate değer olmuştur. Etnik gurupları ayrılık fikriyle tahrik etmek isteyen «Ver bana oyunu, kurtaralım soyunu» gibi sloganlarla ortaya çıkıp, azınlık ırkçılığı yapanlara, bizzat hitap ettikleri etnik çevreler iltifat etmemiştir. Bir diğer partinin mezhep ayrılığı esasına dayalı politikası da, revaç bulmamış, tahrike çalıştıkları mezhebin mensupları bu bölücülüğe destek olmamıştır.

AP'ye karşı hayırhah muhalefet CHP'ye karşı şiddetli savaş, komünizme karşı âlimane ikaz politikası güden bir diğer parti, iktidardan gördüğü bütün yardıma rağmen senato seçiminde aldığı oyların % 2'sini kaybetmiştir.

Sosyalizm bir saman alevi gibi sönmüş, taze söz, tuhaf tavır, memnu fikir cazihesiyle toplanan oylar dağılmış, Türk

milletine birbirinin varlığını ikram eden
ucuz bağışçılar kendi haline bırakılmıştır.

Halkın isteksizliği ve bütün partileri
red ve def etmesine rağmen, yalnız bir
parti bir evvelki seçime göre % 38 bir artış
göstermiştir. Bu da, MHP'dir 278 bin oy
almasına karşılık, yalnız bir milletvekilliği
elde ederek parlâmentoya katılmıştır. MHP
kimlerden ve nasıl rey almıştır; asıl mü-
him olan budur. Parti, doktrin ve ideoloji
olarak Türk milliyetçiliğini ve Türk milletini
taklitler manzumesinden ibaret olan, bu-
günkü içtimâî nizamı tenkid ederek, me-
deniyet yarışına, tarihi zemine basılarak
gidilebileceği tezini savunmuştur. Bu tezi
duyurabildiği, anlatabildiği bütün vatan
daşların tasvip ve tasdikini sağlamıştır.
Ancak, millete duyurma âletlerindeki nok-
san (para, basın v.s.) gibi' unsurlar da-
ha geniş kitlelerle temasını zorlaştırmış-
tır.

Seçim, Türk milletinin hangi istika-
mette irade kullanacağını göstermiş, Tür-
kiye'de ilk defa siyaset sahnesine çıkmış
olan milliyetçi tarihî köke bağlı, manevî
derinliğe sahip bir görüşün başarısını or-
taya koymuştur. Bu görüşün karşısına sol-
cular, rahatçılar, dindar kişileri AP'ye bağ-
lı tutmaya çalışan menfaatçılar, yabancı
devlet ajanlığı yapmış cariyeler, Türk ol-
madığının şuurunu ve iddiasını taşıyan
Türk'ü inkâr etmek için, islâmlıktan bah-
seden, aslında islâmın ruh, ahlâk, ilim ve
kâinat görüşünden uzak gayri Türk unsur-
lar dikilmiş ve milleti ifsada uğraşmışlar-
sa da, Milliyetçi Hareket'in hızı altında
ezilmişlerdir.

Bu müfsidlerin bir faydası da olma-
mış değildir. MHP'sine zan, tahmin, telkin
ile yanlışlıkla verilmiş reyler almasını önle-
mişlerdir. Böylece 278 bin adet oy, 278 bin
inançlı kişiyi ifade eder hale gelmiştir.

MHP şeksiz şüphesiz, katıksız bir
doktrin partisi olarak Türklük şuru İslâm
ahlâkı düsturuna milletimizin toplandığı
yer olmuştur.

3 Kasım 1969 * DEVLET GAZETESİ *

Er Meydanı

BACIMA MEKTUP

— 2 —

Hafif ortak ile ağır sanayi
Kurulur diyen var, kurulmaz bacım.
Batıl anahtarla Hak kapısından
Girilir diyen var, girilmez bacım.

Bekledik bitmedi oynanan oyun
İrzina geçtiler haftanın, ayın
Solcu çirkefiyle bulanık beyin
Durulur diyen var, durulmaz bacım.

Keloğlan çağırır kuşu yuvaya
Uşaklar su çeker dipsiz kovaya
Beygir nallarını dikmiş havaya
Dirilir diyen var, dirilmez bacım.

Zarar verir alkış için aylık
İtibar düştükçe arttı dayılık
Kırçılbeli kuldanda daha iyilik
Görülür diyen var, görülmez bacım.

Kimi koyun diye tekeyi sağlar
Ne ölçüye sığar, ne akla sığar
Gözlüklü hocanın koçuna değer
Verilir diyen var, verilmez bacım.

İmamcı Mustafa gezer arada
Hatko baş-göz olup erdi murada
Kaçmaz, Mehmet Ali bekler sırada
Yorulur diyen var, yorulmaz bacım.

İşte bir terazi, bir yığın kefe
Uşak beye bağlı, bey ise şefe
Ülküsüz, imansız gerçek hedefe
Varılır diyen var, varılmaz bacım.

Parlar dokuz ışık dokuz zirveden
Milyonca ülküdaş hepsi bir beden
Ve güçlü devlete bizler gelmeden
Kurulur diyen var, kurulmaz bacım.

(17.3.1977)

ABDURRAHİM KARAKOÇ

Şafak Söküyor

ZEYNEP LELİK

Filizler yeşil yeşil. Bir başka şimdi baharı Ana dolumun. Her gün yeni bir tohumun yeşermesini, yeni bir filizin dal olacağını müjdeliyor. İrmaklarım, yüzyıllar ötesinden gelen bir türküyü söylüyor Altay'lardan Tuna'ya.. Geceler öyle zifiri karanlık değil artık. Gecelerin şahlanması için (ay) tümlenmek üzere. Tanı ağarıyor, bütün gözler ufukta şimdi. Güneş doğdu - doğacak.. Ve bütün haksızlıklar, yolsuzluklar.. bu güneşin doğuşuyla son bulacak! Kara, kıraç toprak üzerinde, yalın ayak, aç - susuz çalışanlarda bir başka umut, bir başka mutluluk.. Doğacak günü bekliyor sabırsızlıkla.. Eller daha bir huşu ile açılıyor semaya ! Ak saçlı ninemin akça duaları, bu güneşin bir an evvel doğması için... Fidanlar düşüyor kara toprağa; filizlere can vermek, «Kızıl Elma»nın dalda bir an evvel olgunlaşmasını sağlamak uğruna!. Analar ninni söylüyor Mehmet'lere.. Bilgehan'lara. «Uyu yavrum uyacak günler var.» Yavrusunu, hayatının baharında kara toprağa veren ana - babaların gönlünde nakış nakış, gözünde çakmak çakmak mutluluk. Yavrularını şehit vermenin mutluluğunu iki kelimeyle perçinliyorlar : «Vatan sağ olsun!..» Gönüllere kurulan kurultaylarda köşer vuruyor Türkçe ulu, İslâmca yüce... Ve bir yavru bütün saflığı ve masumluğuyla soruyor : «Ben de Ülkücüyüm değil mi ağabey ? Başbuğumuzun elini ne zaman öpeceğim ?» Şükürler sana Allah'ım, binlerce şükürler !..

Bir şafak vakti, minarelerden ezan sesi yükselirken uyanıyorum. Bir ordu çıkmış yola.. Şehitler ordusunun ardından, yüzbinleri, milyonları bulan yiğitler ordusu yürüyor. Sade, vakur bir sesi takiben, milyonlar aynı sesle haykırıyor : «Allah'ın huzurunda eğiliriz biz ancak !»

Şimdi bütün çabalar bu ordunun saflarına bir an önce katılabilmek için !

Tanrı Türk'ü korusun ve yüceltsin.

ZOR / SEVİNÇ ÇOKUM

ÜLKÜCÜ GAZETECİLER CEMİYETİ
1977 ROMAN ARMAĞANI

TÖRE-DEVLET YAYINLARI • 40

HODRİ MEYDAN

Ozan var mı benim ile yarışa
Kopuzum var dokuz telden ses verir
Gök gürlesin şimşek çaksın süs verir
Er dilerim benim ile vuruşa

Yürekte korkum yok ölümden yana
Kıymet mi verilir uğraşta cana
Kinda paslanalı dargındır bana
Pusatlarım benim ile barışa

Gövdeme zırh, başa tulga istersem
Cenk olanda su içersem, aş yersem
Bin yağıya altedilip pas dersem
Al kanlarım boz toprağa karışa

Kanım Türk'tür obam Türkmen obası
Yere batsın Moskova'sı Küba'sı
Duysun bunu kızıkların babası
Burnunu sokmasın öyle her işe

HAMZA EKREM olmaz düşmana eğim
Bükülmedi bükülmez bu bileğim
Budur benim Tanrı'dan tek dileğim
Türk milleti ülküsüne erişe

HAMZA EKREM

Mayıs Çiçekleri

— Okuyucularımıza Kırşehir Cezaevin-
de yatmakta olan ülküdaşımızın duygulu
iki şiirini sunarken cezaevlerindeki bü-
tün ülküdaşlarımızı selâmlıyoruz —

AHMET TEVFİK OZAN

«Güneşli bir Mayıs günü, Eyüp Dayı ile Mü-
şadiye'nin duvarı dibine oturduk.

Kadın gardiyanın yanında üç-beş yaşında
iki kız; sessizce yanımızdan geçip duvar dipleri-
ne boy atmış çiçekleri, çiçeklerin içinde kaybo-
larak toplamaya başladılar.

Ben kadın gardiyanın çocukları zannettim.
Anlattırlar ki: Burada doğmuş, burada
büyümüşler...»

Sana Allah günah yazmaz küçüğüm
Güvercinler bulutları incitmez !...
Kahbe hançer, kahbeliğin yapsada;
Bilir toprak, haksız yere kan içmez !...

Bir karış gökyüzü, bir avuç güneş;
Burda sevinçlerin hepsi kırıktır !
Varsın çaylar, soğuk soğuk satılsın;
Isıtır yürekler, hepsi yanıktır ...

Sen çiçeği koparmışsın, küçük kız;
Seni kimler koparmışlar duydun mu ?
Baban, Kur'an okuyorken köşede;
Ana kucığında hiç uyudun mu ?...

Bakma sen kor olup tutuştuğuna,
Demir, anasından soğuk doğmuştur !...
Suçu yok Güneşin, karanlıkların;
Güneşi, duvarlar burdan kovmuştur !.

Bileğimde kor halinde bir demir
Kelepçe olsa da bu günah benim !..
Gökyüzünden Allah için bir emir,
Yağmadan çekilen bütün «ah» benim !..

Sana Allah günah yazmaz küçüğüm,
Güvercinler bulutları incitmez !...
Kahbe hançer, kahbeliğin yapsa da;
Bilir toprak haksız yere kan içmez !...

ŞEHİDİN TÜRKÜSÜ

Bir kurşun, bir kurşun, bir kara kurşun
Şakağımda, sıcaklığın duyduğum !
Ansızın, dalgası nurdan bir deniz
Ve Allah adına gurban olduğum !..

— Sarı saçım yasta mıdır
Rüyaları hasta mıdır
Kan tükürsem, ciğer gelir
Zemzem, kurşun tasta mıdır ?
Türküm !... Deryalara sığmaz bir nehir !
Başım Hak Yolu'na koymuş giderim !
Taşı cevher, dalgası kan, yürek pare ne çıkar
Dünya sefasına doymuş giderim !

Giderim giderim bir Kızıl Elma
Nur-u Muhammed'den kokusun almış
Yıkıl bre, sefasına yandığım
Yalan Dünya, üzerinde kim kalmış !...

— Sarı saçım yasta mıdır
Rüyaları hasta mıdır
Kan tükürsem, ciğer gelir
Zemzem, kurşun tasta mıdır ?

BUNU BİL HA !

Bin hayinlik yapan kurnaz,
Adam mı oldun sen de yobaz ?
Türk Milleti sana komaz,
Bunu bil ha, bunu bil ha !

Ger.ekleri at ortaya,
Senin attıkların foya,
Bozkurtlarım doya doya,
Seni yer ha, seni yer ha !

Gördük işte, kurma pusu,
Her biri Bozkurt yavrusu,
Hey bre koyun kuzusu,
Seni yer ha, seni yer ha !

Millet perdeye kızıyor,
Kızıla mezar kazıyor,
Şairim şiir yazıyor,
Bunu duy ha, bunu duy ha !

M. VELİ

FİLİZLER

İDRİS LELİK

Bahar gelmiştir gayrı... Ne dondurucu soğuklar, ne kar, ne tipi... Güneş başka parlaktır İnsanlar ve bütün kainat arı misâli, karınca gibi... Huzur dolu gönüller... Umut dolu toprak. Şimdi. Başaklar dolu dolu... Tabiat yemyeşil.. Şu incecik filiz neler vadetmiyor ki... Filizlerde bütün gözler.. Onlar ümit, onlar yarın... Bu bahar onların.

Rengârenk çiçekler baharın güzelliğine güzellik katıyor. Batmak üzere olan güneşin son ışıkları sevinçle oynayan çocukları daha da coşturuyor. Okulun çiçeklerle çevrili bahçesinde grup grup eğleniyorlar. Bu yatılı bölge okulu onların evi olmuş. Hepsi kendi rüyalarında. Koşanlar, düşenler, bağırانar... Çocukluğun tadını çıkarıyorlar. Halbuki annelerinin elini bırakırken nası da ağlamışlardı. Şimdi çocuk yaşlarında yatılı hayata yatılı okula alışmışlar, kendi dünyalarına dalmışlar işte.

Bahçenin bir köşesiyle diğer köşesi arasında gidip gelen bir grup, hep beraber marş mırıldanıyor. Hepsi kız. En büyüğü dördüncü sınıfta. Aniden birisi duruyor, arkadaşlarına :

— Ay bu böyle söylenir mi ? diye çıkışıyor. Daha çabuk, kesin ve hızlı söylenmesini istiyor.

Hepsi ona uyuyor ve hep bir ağızdan tek, kesin ve çabuk :

— «Sende bütün umutlar» diye tekrarlıyorlar Marşı. Son dördlüğü söyleniyorken içlerinden bir kaçı «Acısın Türk-İslâm'a» diğerleri «Acısın Türkistan'a» diyorlar. Gene küçük bir tartışma... Birisi :

— Ağabeyim «Türkistan'a» diye söylüyor dedi.

Diğeri :

— Ben Türk - İslâm'a şeklinde biliyorum diye ihtiraz ediyor. Öteki atılıyor.

— Ay ikisini de söyleriz. Aynı değil mi ? Yani aynı manâları kapsar.

Susuyorlar. Karşıdan öğretmenleri görünüyor. Yaklaşıyor, gülümsüyor. «Nasılsınız» diyerek yanlarına geliyor.

— Öğretmenim; «Acısın Türk İslâm'a n Türkistan'a mı ?» diye soruyor biri.

— Nedir bu Emine ?

— Başbuğ marşının sonu öğretmenim.

— Türkistan, Türk - İslâm'ın bir parçası değil mi ? Hem artık bunları geride bırakmalısınız. Doktrinler üzerinde tartışmalısınız siz.

— Tartışıyorum öğretmenim.

— Pekiyi.. Kapitalizm nedir ?

Dudaklarda tebessüm... Yüzlerde hafif kızarma.. Gözler birbirine kayıyor.. Birisi ciddileşerek cevap veriyor :

— Zengin sınıfın, mutlu azınlığın, milletin üzerindeki hâkimiyetidir.

— Pekiyi... Komünizm nedir ?

Bu sefer diğer alıyor söz.

— Belli bir sınıfın... Öğretmenim şey.. Yani komünist Partisinin devleti ele geçirmesi..

— Bu kadar mı ?

— Söyleyeceğim öğretmenim. Devleti ele geçirmesi ve milletin mallarını kendilerinin alması. Milleti de köle gibi çalıştırması...

Öğretmen gülümsüyor. Gözleri öğrencilerinin gözlerinde geziyor. Birisinde sabitleşiyor ve :

— Gülfidan sen söyle..

— Neyi öğretmenim ?

— Dokuz Işık'la diğer sistelerin farkı nedir ?

Gülfidan düşünürken Emine atılıyor :

— Dokuz Işık milleti temel değer kabul eder, öğretmenim. Gülfidan imâlî imâlî bakıyor,

Emine'ye, Ve tamamlıyor :

— Diğerlerinde yani kapitalizm ve komünizmde sınıf hakimiyeti vardır öğretmenim.

Öğretmen âniden soruyor.

— Dokuz Işık'ı say Emine,

— İsterseniz aşağıdan yukarıya sayayım öğretmenim.

Gülüşmeler, tebessümler. Ve Emine dediği gibi, «Endüstri ve eknikçilik» ten yukarı doğru noksansız sayıyor.

— Şunuda söyle bakalım : Millî Devlet'te kaç sektör var ?

Hep bir ağızdan «Üç» diyorlar, Emine devam ediyor :

— Devlet sektörü, Millet sektörü, Özel sektör...

Öğretmen biraz düşünüyor. Gözler öğretmenin ağızına bakıyor. Öğretmen kendi kendine gülüyor ve soruyor :

— Pekiyi... Okuduğuma göre Uçak sanayii, Harp sanayii ve İlâç sanayii gibi sanayileri, Özel sektör kuracak. Devlet sektörünün vazifesi nedir ?

«Hayır öğretmenim» seslerinin bitmesiyle Gülfidan gülümsüyerek cevap veriyor :

— Kibrit, sigara, bira.. Üretecek öğretmenim.

Öğretmen de gülüyor çocuklarla. Ve «Bugün kü düzenin tarifini yaptık» diye ekliyor, öğretmen saatine bakıyor.

— Nöbetçiydim. Geç kaldım bak, Yemek saati : Haydi bakalım.

Yemekhaneye doğru neşe içinde yürürken yemekhaneden çevreyi cınlatan bir ses yükseliyor.

«Allah'a hamdolsun,
Devletimiz, milletimiz sağolsun
Tanrı Türk'ü korusun
Yaşatsın ve yüceltsin
Afiyet olsun»

Öğretmenin gönlü bir kat daha huzur doluyor. Merdivenleri çıkarken mırıldanıyor :

— Filizler... Öyle sağlam yetişiyorlar ki. En amansız poyrazlar solduramaz. En kuvvetli rüzgârlar kıramaz.. Filizler.. Ümit dolu Filizler...

Bahar gelmiştir gayrı... Ne dondurucu soğuklar, ne kar, ne tipi... Tabiat yemyeşil... şu incecik filizler neler vadetmiyor ki...

EMİNE İŞINSU ile MÜLÂKAT

(Baştarafı Sh. 5'de)

S — 21) Başarılı bir yazar olabilmek için bu işte yenilere tavsiyeleriniz nelerdir ?

Cevap : Çok çok okumalarını ve yazdıklarını yırtıp atabilecek yüreğe sahip olmalarını tavsiye ederim.. Ta ki, yazdıkları bir şeye benzeyebilsin. Ondan sonra da yırtmaktan vazgeçmesinler, çabuk beğenmesinler yazdıklarını. Kendi kendilerinin acımasız birer tenkitçisi olsunlar.

S — 22) Bizler gibi liseye henüz başlayan öğrencilere hangi öğüt ve tavsiyelerde bulunabilirsiniz ?

Cevap : Allah rızası için derslerinize çalışın ve derslerinizi takviye edecek kitapları bol bol okuyun. Sizden beklenen sadece budur çocuğum.

(*) Bir Yürk Satıldı TRT televizyonu tarafından filme alındı ve 4 Mart 1977'de ekranlara getirildi.

DİNLER MİSİNİZ?...

OĞUZ SOYLU

Sekiz genç ozan, Anadolu'yu karış karış dolaşmaları, Türk milletini özüne döndürmek için uyarmaları gayesiyle sırtlarını sıvazlayıp gönderdikten sonra kahveden çıktım. Yönümü kâh kuzeye çevirdim öyle yürüdüm. Kâh batıya, kâh doğuya yöneldim. Bazen de güneye gittim köyler görmeye. Tarlasında çift süren Ahmet Ağa'ya çaldım bazen sazımı. Bazen, inek sağan bacılara söyledim sözümü...

Böyle dolaşıp dururken yolumun uğradığı bir dağ köyünde, aldılar köy odasına kötürdüler beni. Selâmlayıp, gösterilen yere oturdum.

— Kimsin, necisin ? Diye sordular bana. Sazımın telleriyle cevap verdim onlara...

Oğuzsoylu derler bana milletim
Ozanların dokuzuna başım ben...
Türklük düşmanlarına bir illetim,
Başlarına bir kocaman taşım ben...

Dokuz koldan Türk yurduna yayıldık,
Köyünüze, yanınıza geldim ben.
Yaban modalara uyduk, bayıldık
Ayıltmayı bir vazife bildim ben.

Gelin sözlerimi iyi dinleyin,
Türklük için şu sazımı gerdim ben.
Söylediklerimi iyi belleyin
Türklük için şu ömrümü verdim ben...

Köy odasında bulunan beş kişi önüme yemek koydular. Ardından kahve sundular. Beni ağırlamak için ellerinden geleni yapıyorlar, dört dönüyorlardı odada.

Rahatım iyiydi, güzeldi ama, ben rahat etmek için değil, köy köy dolaşmak için çıkmıştım yola. Rahatımın iyi olduğu her yerde yaşanıp

kalırsam iyi olmazdı. Çünkü zaman Türk Milletini uyarmanın zamanıydı. Durma vakti değildi.

Fincandan son yudum kahveyi de çektikten sonra yeniden saza sarıldım :

Sağolun ağalar, sağolun beyler,
Teşekkürler kahve için çay için...
Benim yerim yalnız bu köy değildir,
Benim sazım kırkbin tane köy için.

Kötü hal var Türk oğlunun üstünde,
Anlatsam sizlere anlar mısınız ?
Türklüğün aşığı Oğuzsoylu'yu
«Bana ne» demeyip dinler misiniz ?

Köylüler :

— Hay aşık... Türk'e aşık olan sana kurban olalım. Sazına, sazının tellerine kurban olalım. Seni dinlemeyip de kimi dinleyeceğiz ? Yalnız müsaade et de köylüyü toplayalım.

— Köyümüze şeref vermiş gelmişsin. Sazından, sözünden diğer köylüler de istifade etsin...

— Hemen getiririz, deyip çıktılar. Odada, bir kişi kaldı yanımda. Beklemeye başladık...

Köylüler, birer birer köy odasına gelmeye başladılar. Odaya her giren önce selâm veriyor, odayı ve içindekileri şöylece bir süzdükten sonra münasip bir yere bağdaş kurup oturuyordu. Yeni gelen kişiye, odada ne kadar oturan varsa, bir o kadar «merhaba» iletiliyordu. Sağ ellerini bağışlarına koyarak alıyorlardı merhabaları.

Her selâmlaşmadan sonra gözler üzerime yeniden dikiliyor. Kıyafetimde, sazımda geziyordu. Her ne kadar ilk gördükleri birine bakmaktaysalar da, sıcacık oluyordu bakışları, Oturduğum sedirde evimdeki rahatlığı buluyor, yadırgamıyordum.

— Hayata çıkalım, dedi birisi.

İtirazsız kalkındı. Evin iki odasının önündeki hayata çıktık birlikte. Minderler odadan taşındı kıvrakça. Oturuldu...

Hayat da doldu yeni gelenlerle. Fısıldaşmalardan başka ses duyulmuyordu. Milletimin fertleri içinde en mutlu günlerimi yaşıyordum. Onlarla omuz omuza, diz dize bağdaş kurup oturmak kadar büyük mutluluk yoktu benim için.

Kendinden olan saza, sese, söze susamış bu millete çalıp söylemek zevklerin en büyüğüydü benim için... Şöyle bir bakım tek tük gelenler oluyorsa da odadakileri bekletmek de olmazdı. Duruşlar «çal» diyordu, bakışlar «çal» diyordu. Sazımı kucaklamadan önce sordum :

— Çalayım mı ?...

İçlerinden yaşlıca biri verdi müsaadeyi.

— Hey âşık.. Türk'e âşık olan sana kurban olalım, Seni dinlemeyip de kimi dinleyeceğiz ? Sen çal..

Mızrabım sazi yine dillendirmeye başladı :

Bir çift sözüm var sizlere
Benim candan köylülerim.
Yurda temel sizlersiniz
Türklüğünüz bilin derim.

Ey kahraman köylülerim.
Efendi siz, bey sizsiniz,
Sizle sağlam olur bu yurt
Törenizi bilin derim.

Halinizi biliyorum,
Ey horlanan köylülerim.
Kasılanlar bizden değil,
Sakın üzülmeysin derim...

Yaşayışın rahat değil,
Ey harcanan köylülerim.
Halin istismar edilir.
Böylesine bilin derim.

Oğuzsoylu der ki : Size,
Düşman çoktur köylülerim
Dostu düşmandan ayırın
Dostunuzu bilin derim...

Dertten derde, sevinçten sevince, konudan konuya uzadı gitti, çalmamız, söylememiz...

REÇETE

Bu yurt böyle kalkınamaz
Tarım Kenti olmayınca
Yurtta huzur sağlanamaz
Başta BAŞBUĞ olmayınca

HASAN KILIÇ

BOZKURT
ULUKU DERGİSİ

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

Sahibi :

SADİ SOMUNCUOĞLU

Yazı İşleri Müdürü :

Osman ÇAKIR

Umumi Neşriyat Müdürü :

Burhanettin ÖZBİLİCİ

Haberleşme Adresi :

P.K. 151 Bakanlıklar - ANK.

Tel : 27 53 07 - 29 58 20

Yıl : 5 Sayı : 74 - 75

Fiatı : 250 Kr.

Yıllık Abone : 60 TL.

Posta Çek. Nu : 79758

Yurt Dışı : 120 TL.

Yurt Dışı Havale Adresi :

AKBANK Bakanlıklar Şubesi

(17354) Nu. 11 Hesap

Dizgi ve Baskı :

Yeni Işık Matbaası

Tel : 29 58 20

Dağıtım : **GAMEDA**

15 MAYIS - 1 HAZİRAN 1977 SAYI: 74-75 250 KURUŞ

BOZKURT ÜLKÜ DERGİSİ

HERŞEY TÜRK İÇİN TÜRKİ GÖRE TÜRK TARAFINDAN

DOKUZLAMA

On parçayı bütünledik, dokuz kâr,
Işığımız suyumuz var, yol tamam!
Desteledik hep dokuzar, dokuzar,
Dokuz arı, dokuz çiçek, bal tamam.

Canavarlar kutlu soyu kıyıldı
Dokuz dek koca millet uyudu
Dokuz kökten dokuz gövde büyüdü
Dokuz dalda dokuz, gül tamam.

Dertler dokuz; dokuz doktor ilâcı,
«DOKUZ» yazmış, imzalamış be baci!
Doksandokuz huzurunda dâvacı;
Sûre tamam, âyet tamam, hal tamam.

Dokuz bire sığdırmıştır dokzanı,
Bu yüzdendir yoktur dokuz noksanı.
Sazımızın akordu tam, ozanı
Düzgün söyler, dokuz altın tel tamam.

Dokuz çağı dokuz yılda açmanın,
Anahtarı Dokuz Işık uçmanın...
Dokuz tasta dokuz şerbet içmenin,
Sırasıdır, dudak tamam, dil tamam.

HASAN DEMİR